

havde medregnet Formue- og Indkomstskatten, som Agrarerne betalte, thi det kan dog ikke gaa an helt at udelade den i Beregningen over Agrarernes Fordel ved Skattereformen. Man kan dog ikke, naar man opgør Kjøbenhavns Gevinst- og Tabskonto, medregne baade Formue- og Indkomstskatten — det kan man ikke, fordi der vilde være en Fordel, hvis den ikke regnedes med — naar man samtidig, idet man opgør Agrarernes Konto, lader være med at regne den med. Men det stemmer for øvrigt godt nok med det ærede Medlems tidligere Beregninger, hvor han maatte snitte de tre Fjerdedele af; thi Formue- og Indkomstskatten udgør saadan noget som de tre Fjerdedele af hele den ny Skat. Naar vi faa det skaaret af, komme vi saa noget nær til Sandheden. Man kunde altsaa egentlig sige, at naar det ærede Medlem gør en Beregning, behøve vi blot at skære de tre Fjerdedele eller Halvdelen af for at komme til det rigtige Facit.

Saa vilde det ærede Medlem ikke erkende, at der var Nødstilstand, eller at Hartkornsskatterne og Skattebyrden vare blevne større ude i Sognekommunerne, og han stod op og godtgjorde dette med statistiske Tal og henviste til et statistisk Tabelværk. Ja, nu vil jeg sige, at det ærede Medlem ved maaske, at det at lave Statistik, det er 3die Grad af at lyve, i hvert Fald er statistisk Tabelværk et farligt Værk at fly ubetænksomme Folk. Man kan komme til de mest forskellige Resultater ved Sættelsen af statistiske Tal. Jeg kan nævne, at under Ølskatbehandlingen var der tre store Afholdsfolk, hvoraf den ene regnede ud, at Virkningen af Loven vilde blive, at Drikkeriet vilde blive indskrænket; den anden regnede ud, at det vilde blive forøget, og den tredie, at det vilde blive akkurat det samme som det var, og alle tre beviste Rigtigheden af deres Udregninger med statistiske Tal fra statistisk Tabelværk. Og det mærkelige var, at de havde Ret alle tre, hver fra sin Side. Her er der heller ikke noget i Vejen med de statistiske Tal, men kun med de Slutninger, det ærede Medlem drager af disse Tal. Han undersøger ikke Grundene. Naar Hartkornsskatterne til Amterne — det var vist dem, det ærede Medlem nævnedes — nu ere blevne lidt mindre, end de have været, saa glemmer det ærede Medlem, at man i de senere Aar har taget en Trediedel af Skatten og lignet den paa Kommunerne. I Skanderborg Amt f. Eks. svarede de

18 Kr., men saa tog man de 6 Kr. af og lignede dem paa Kommunerne, men siden have de igen faaet 3 Kr. lagt paa og igen 1 Kr., ja, selv i Aar har jeg netop set, at tre jyske Amter have lagt fra en halv til en Krone paa pr. Td. Hartkorn. Det viser jo, at Hartkornsskatterne nu absolut ere stigende. I Sognekommunerne viste han ogsaa, at Hartkornsskatterne ere blevne mindre, men deraf følger jo ikke, at Hartkornsejerne komme til at betale mindre i Kommuneskat. Sagen er nemlig den, at i de senere Aar er man gaaet den Vej, at man har lagt en mindre og mindre Part af hele Skatten over paa Hartkornet og en større og større Part over paa Formue- og Lejlighed. Nu ere vi ganske vist ikke rige Folk, men vi eje dog lidt, og en god Slump af det, vi eje, sidder lige godt i den danske Jord. Enten man altsaa ligner Skatten paa Hartkornet eller paa Formue og Lejlighed, kommer Hartkornsejeren jo ligefuldt til at betale sin Skat. Naar han har gjort det, kan det nok være, at det er blevet lidt mindre paa Hartkornet, og at de andre komme til at betale lidt mere i Skat. Men hovedsagelig kan man slet ikke slutte, at de kommunale Byrder ere blevne mindre, fordi Hartkornsskatterne ere blevne det.

Endelig vil jeg til Slutning, for at vi dog kunne ende vom Venner, erklære mig enig med det ærede Medlem i det ønskelige af, at vi saa snart som muligt faa en Reform af de indirekte Skatter, og det glædede mig i Særdeleshed at høre hans Udtalelser om Toldbeskyttelse for Industrien. Jeg havde i Grunden tvivlet om, at dette Frihandelsprincip egentlig laa for Socialdemokraterne. Min Modkandidat ved sidste Valg erklærede sig rigtignok for ren og skær Frihandelsmand, men saaledes at forstaa, at han aldrig vilde være med til at lægge Told paa Landbrugsartikler, men han vilde ikke af med en rød Øre af Tolden paa Industriartikler (Afbyrdelse). Han vilde ikke af med en rød Øre for de Erhverv, der vare voksende op i Ly af den nuværende Toldbeskyttelse, og da jeg saa spurgte, hvad det var for Erhverv, der ikke vare voksende op i Ly af den nuværende Toldbeskyttelse, saa blev min Modkandidat mig Svar skyldig, han nævnedes ingen. Jeg er, som sagt, fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at de indirekte Skatter i Virkeligheden i deres Princip ere fuldt saa uretfærdige som de direkte, derimod har jeg mere Tro og Tillid til den nuværende Regering, end det ærede Medlem syntes at have. Jeg tror ikke, at